

1867 fastsatte Jordebogsafgift fra 1. Juli 1904 kun bliver at svare af de Staten tidligere tilhørende Ejendomme, af hvilke der før 1. April 1867 svaredes Domænekanon, samt af Parceller af saadanne Ejendomme. Dersom Jordebogsafgiften for en Ejendom overstiger Beløbet af den tidligere Domænekanon eller, hvor Udstykning har fundet Sted, en forholdsvis Del deraf, nedsættes Afgiften til dette Beløb.

6. Lov angaaende visse Bestillingsmænds Alderdoms- og Enkeforsørgelse. (Finansministeren.) [A. Sp. 1717. — C. Sp. 37, 121.]

Fræmsat i *Folketinget* $7/_{10}$ (F. Sp. 28). 1. Beh. $22/_{11}$ (F. Sp. 1405). 2. Beh. $25/_{11}$ (F. Sp. 1513). 3. Beh. $28/_{11}$ (F. Sp. 1639). *Oversendt til Landstinget*. 1. Beh. $5/_{12}$ (L. Sp. 365). 2. Beh. $10/_{12}$ (L. Sp. 401). 3. Beh. $12/_{12}$ (L. Sp. 404). — Loven stadfæstet 19. December 1902. (Lov-Tid. Nr. 191).

Medens de i Begyndelsen af Halvfjerdserne emanerede Lønningslove i stort Omfang paalagde de i disse Love omhandlede (ikke pensionsberettigede) Bestillingsmænd at lide en Afkortning af 5 pCt. i deres Lønning, hvilket Beløb skal anvendes baade til Alderdomsforsørgelse for dem selv og til eventuel Forsørgelse af deres efterladte, har man i en lang Række Lønningslove siden 1880 fulgt det Princip, at Bestillingsmanden ikke skal lide Afdrag til sin egen Alderdomsforsørgelse (som derimod overtages af Staten), medens den gifte forpligtes til ved et Lønningsafdrag af 5 pCt. at sikre sin Hustru Enkeforsørgelse. Dette for Bestillingsmanden gunstigere Princip bringes nu ved den heromhandlede Lov til Anvendelse paa de Bestillingsmænd, for hvis Vedkommende nye Lønningslove ikke ere givne siden Halvfjerdserne. Dette gælder bl. a. om Assistenterne i de forskellige Ministerier.

7. Lov om Ændring i Lov Nr. 135 af 20. November 1876 om Pensionering af Underbefalingsmænd m. m. (Finansministeren.) [A. Sp. 1721. — C. Sp. 39, 119.]